

Τα αθλητικά φύλλα και οι αντίστοιχοι ιστότοποι, πλημμύρισαν από τις ατάκες, τις στιγμές και τα γεγονότα της ζωής του Νίκου Αλέφαντου, που άφησε τα εγκόσμια έχοντας κλείσει έναν κύκλο 81 ετώ ν παρουσίας. Καταλαβαίνω ελάχιστα από τις τεχνικές γνώ σεις, περί ποδοσφαίρου, συνεπώ ς είμαι ακατάλληλος να κρίνω το έργο του. Εξ' όσων θυμάμαι, οι κρίσεις για αυτόν πλανώ νται από το να τον χαρακτηρίσουν σχεδόν άσχετο και γραφικό, έως να τον παρουσιάζουν ως μάγο της προπονητικής.Ίδινο της φυλής μας αυτό.

Σε αυτό που δεν υπάρχει αμφιβολία είναι ότι Αλέφαντος φεύγοντας από τη ζωή, τράβηξε μαζί του μια ολόκληρη εποχή. Το μοντέλο συμπεριφοράς του, δεν μπορεί να σταθεί πλέον χωρίς αυτόν. Το πήρε μαζί του το καλούπι ο κυρ Νίκος.

Αν έπρεπε να σταθώ σε μια και μόνο φάση της πολυποίκιλης ζωής του, θα διάλεγα το πλάνο από τον αγώνα στη Ριζούπολη πριν Το ντέρμπυ της Λεωφόρου, τον Μάρτη του '04. Έχει τελειώσει το ματσάκι, το έχει πάρει και κατευθύνεται στα αποδυτήρια. Ο σκληρός πυρήνας τον οπαδών, τον αποθεώνει όχι τόσο για την νίκη, όσο διότι πιθανότατα τον αναγνωρίζουν σαν έναν από αυτούς και κραυγάζουν εν χορώ: «Νικόλα - Νικόλα γάμησέ τα όλα». Ο κόουτς σηκώνει το κεφάλι, τους βλέπει και την επόμενη στιγμή ενώ χειρονομεί με ένταση, διαβάζω στα χείλια του: *«Εγώ θα τους γαμήσω και στη Λεωφόρο».*

Αυτό ήταν το μεγάλο του όνειρο, η μεγάλη του στιγμή. Δεν τον ενδιέφερε τίποτα άλλο. Να τον φωνάξει ο πρόεδρος την ώρα που η ομάδα παραπαίει, να θέλει εξι αγωνιστικές να λήξει, να είναι πίσω στη βαθμολογία, να πάει στη φωλιά του αντίπαλου, να σταθεί στη ζούγκλα του εκτός έδρας χωρίς το λαό του και να τους πάρει τσαμπουκαλίδικα το διπλό.

Το είχε και βρισκόταν ελάχιστα λεπτά πριν την εκπλήρωση, αλλά το επεισόδιο μεταξύ Κυριάκου και «Ζιό» δεν το είδε, ή έκανε ότι δεν το είδε ο διαιτητής. Το παιχνίδι γύρισε και η μεγάλη στιγμή δεν ήρθε ποτέ. Ο ίδιος καταθέτει ότι δεν ήθελε τίποτα άλλο. Ούτε Εθνική, ούτε άλλες διακρίσεις. Τίτλο με τον Ολυμπιακό ήθελε μέσα από το διπλό στη σφηκοφωλιά της Λεωφόρου όπου θα στεκόταν όρθιος, παλικάρι νικητής και πρωταθλητής.

Διότι μπορεί άλλοι προπονητές να έχουν αρκετούς τίτλους, στον κυρ Νίκο όμως έφτανε ο ένας. Εκείνος ο ένας. Θα ήταν η κορωνίδα του λαϊκού ήρωα, που τράβηξε την ομάδα από εκεί που την είχαν αφήσει τα μεγάλα και καλοπληρωμένα αλλοδαπά ονόματα της προπονητικής και την ανέβασε στην κορφή, περνώντας νταϊλίδικα και καθαρά από παντού νικηφόρα.

Έτσι προέκυψε η ατάκα του: *"..και λέω μέσα μου Ρε θεέ, άντερα δεν έχεις; Εμένα βρήκες να καταστρέψεις;"*

Ο Νίκος Αλέφαντος ίχνος κόσμου παρελθόντος, όπως και η μπλέ πολυκατοικία στα Εξάρχεια που μεγάλωσε, όπως και το ρεκόρ παραμονής στο πάγκο του Φωστήρα. Τρείς ώρες, όπως και τόσα άλλα γεγονότα που τον χαρακτήρισαν.

Λίγα περισσότερα για αυτόν από το αυτοβιογραφικό του βιβλίο: . **Νίκος Αλέφαντος: Τα πάντα όλα**